

F. t. l. om hold af slagtekyllinger

kg/m² det første år efter lovens ikrafttræden til 43 kg/m² det andet år, 42 kg/m² det tredje år og 41 kg/m² det fjerde år.

Arbejdsgruppen indstiller tillige, at en sådan ordning i givet fald evalueres om nogle år. Til den tid kan man på baggrund af de da opnåede erfaringer med opdræt af slagtekyllinger efter de regler, arbejdsgruppen foreslår i sin delrapport, bedømme, om der er behov for at fastsætte en lavere maksimal belægningsgrad af hensyn til dyrenes velfærd.

Arbejdsgruppen opfordrer samtidig regeringen til, at der i EU-regi arbejdes for en mere langsigtet løsning omkring arealkrav og belægningsgrad i slagtekyllingeproduktionen på europæisk niveau med henblik på at opnå enighed om fælles krav om en lavere belægning end den, der nu praktiseres inden for EU.

Arbejdsgruppens forslag om indførsel af et overvågningsystem med bestemte kontrolprocedurer og sanktionsmuligheder er nærmere beskrevet i arbejdsgruppens delrapport under afsnit IV.4. om driftsledelse.

Dyrenes Beskyttelse finder, at en belægningsgrad på 40 kg/m² er et fremskridt i forhold til den nuværende situation og vil anbefale den beskrevne model, men med henvisning til *Den Videnskabelige Komité (2000)* finder Dyrenes Beskyttelse, at belægningsgraden skal være væsentligt lavere.

Fjerkræraadet finder, at en nedsættelse af den nuværende gennemsnitlige belægningsgrad, der ligger over 43 kg/m², vil få afgørende negative økonomiske konsekvenser for producenterne. Fjerkræraadet finder ikke, at den eventuelle velfærdsmæssige gevinst står i et rimeligt forhold til dette økonomiske tab, da der ikke kan sættes nogen fast øvre grænse for, hvornår belægningen er så høj, at dyrenes velfærd er kompromitteret. Fjerkræraadet kan dog tiltræde principperne i den beskrevne model med kontrol- og sanktionssystemer.

Der henvises til afsnit IV.2. om arealkrav/belægningsgrad i arbejdsgruppens delrapport.

8.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med arbejdsgruppen i, at de nuværende belægningsgrader i dansk slagtekyllingeproduktion på i gennemsnit 43,4 kg/m² principielt er for høje, og at en ren dyreværns mæssig betragtning som udgangspunkt tilsiger, at kyllingerne bør holdes ved en væsentligt lavere belægning.

Det fremgår af arbejdsgruppens delrapport (jf. afsnit IV.2.3.1. og afsnit VI.2.3.2.), at krav om en nedsættelse af den maksimale belægning i kyllingestaldene til 40 kg/m² som udgangspunkt vil indebære en for-

øgelse af produktionsomkostningerne med 5,5 øre pr. kylling, hvilket svarer til 9% af det gennemsnitlige dækningsbidrag pr. kylling (dækningsbidraget i 1998 og 1999 var i gennemsnit 1,15 kr. pr. kylling). Krav om en maksimal belægning på 36 kg/m² vil efter arbejdsgruppens beregninger indebære en forøgelse af produktionsomkostningerne på 12,5 øre, svarende til ca. 21% af dækningsbidraget pr. kylling.

Den danske kyllingeproduktion er kendetegnet ved en meget høj effektivitet, som gør det muligt at sælge danske kyllinger på de meget konkurrenceprægede eksportmarkeder, ved store besætningsstørrelser, lave produktionsomkostninger og en lille fortjeneste pr. kylling. Dette betyder, at blot mindre stigninger i produktionsomkostningerne, som ikke samtidig indebærer en værditilvækst eller forøget produktionseffektivitet, kan få betydelige driftsøkonomiske konsekvenser.

Justitsministeriet er derfor enig med arbejdsgruppen i, at et isoleret dansk krav om meget lave belægningsgrader vil indebære betydelige konkurrencemæssige problemer for dansk slagtekyllingeproduktion, og at dette kan betyde en øget import af slagtekyllinger fra lande, hvor der ikke stilles de samme krav til dyrevelfærd og fødevarer sikkerhed som i Danmark.

Når samtidig henses til arbejdsgruppens øvrige forslag, herunder forslag om obligatorisk brug af lysprogram, indførelse af overvågning på slagterierne og besætningskontrol til sikring af blandt andet kvaliteten af den daglige driftsledelse, kan Justitsministeriet derfor tiltræde forslaget om, at der for nærværende bør fastsættes en maksimal gennemsnitlig belægningsgrad på 40 kg/m² med en overgangsordning som beskrevet ovenfor under afsnit 8.1. En belægningsgrad på 40 kg pr. m² vil indebære en reduktion i forhold til de gennemsnitlige belægningsgrader i dansk fjerkræproduktion på ca. 3,5 kg/m² og en væsentlig reduktion i forhold til de producenter, som har belægningsgrader på op til 49 kg/m². Justitsministeriet kan tillige tilslutte sig arbejdsgruppens forslag om, at ordningen i givet fald evalueres om nogle år.

Et gennemsnit af belægningsgraden kan måles på flere måder, f.eks. som et gennemsnit af belægningsgraden for de sidste tre hold kyllinger i et kyllingehus eller som et gennemsnit af belægningsgraden for et års produktion af kyllinger i en besætning. Det kan i løbet af nogle år vise sig, at den af arbejdsgruppen foreslåede målemetode – gennemsnittet af det aktuelle og de to forudgående hold kyllinger i et hus – bør revideres for at sikre dyrenes velfærd bedst muligt. Henset hertil og til den tekniske karakter af reglerne herom, kan Justitsministeriet tiltræde arbejdsgruppens forslag om,